

50 éves jubileum Középrigócon

Az 1950-es évek végén az Országos Erdészeti Főigazgatóság kezdeményezésére indult meg az ifjúsági erdőgazdasági szakmunkásképzés. Az oktatás beindítását több érv is indokolta, pl. a modern gépek megjelenése az erdőgazdálkodásban, a falusi fiatalok otthon (helyben) tartása, valamint a mezőgazdaság átszervezése. Hogy miért az aranyospusztai (köztudatban középrigóci) Széchenyi kastély lett az iskola székhelye, arra valószínűleg, *dr. Balassa Gyula*, az OEF akkori vezetője tudna hitelt érdemlően válaszolni. Ő nyitotta meg 1961. szeptember 20-án Barcs–Középrigócon az első tanévet. A romos kastélyépület iskolává varázsolását az egykori Dél-Somogyi Erdőgazdaság szakemberei felügyelték *Zékány Tibor* erdőmérnök, a volt Középrigóci Erdészeti vezetőjének irányításával. A háromszintes épületből kialakítottak egy oktatási, kollégiumi, kisegítő helyiségekkel ellátott, szolgálati lakásokat is magába foglaló iskolaépületet.

Ott György erdőmérnök-igazgató, *Ott Györgyné Mária néni* tanárnő, *Hajdú István* erdőmérnök-tanár és *Remete István* erdőmérnök-tanár alkotta a tantestületet.

A fiatalokat az ország egész területéről az erdőgazdaságok iskolázták be. Az első években három hónapos elméleti képzést kaptak a tanulók az iskolában, az év hátralévő részét pedig az erdőgazdaságoknál tő mellett töltötték. 1964-től az elméleti képzést egy tanéven belül öt hónapra hosszabbították. Az oktatás színvonalát tovább növelte az összevont gyakorlati képzési helyek kialakítása. Pl. Zalaerdő Zrt.: Istvándi, Vétyempusztá, Mecsek Zrt.: Árpádtető. Az igazi fejlődést az iskolai műhelyek felépítése, saját gépek beszerzése és üzemeltetése jelentette. 1969 szeptemberétől a kétéves képzést három évre emelték, melyet teljes egészében már az iskola végzett.

Az 1970-es években a MÉM, az erdőgazdaságok és a Somogy Megyei Tanács segítségével kialakult a kor magyarországi színvonalának megfelelő gép- és eszközpark. Az önálló szakmunkásképzés ebben az időszakban érte el legmagasabb szintjét, iskolánk tanulói a szakmai versenyeken és a sport területén is kiváló eredményeket produkáltak.

1963 szeptemberétől az iskola igazgatója *Cseresnyés Géza* erdőmérnök-tanár lett. Vezetése alatt a szakmunkásképző iskola fénykorát élte. Középrigóc a nappali tagozatos oktatás mellett jelentős szerepet vállalt a betanítottmunkás-képzésben.

1978. június 31-ig iskolánk önálló intézményként működött és elsődlegesen erdőművelő, fakitermelő szakmunkás oklevél megszerzéséhez nyújtott lehetőséget a fiataloknak.

Ekkor egy új korszak kezdődött a középrigóci iskola életében, ugyanis összevonták a Barcsi Vízügyi Szakközépiskolával és Gimnáziummal. Közös igazgatással egy új intézmény alakult. A szakmunkás, erdész, vízügyi, gimnáziumi oktatás mellett rövid ideig erdész-gépész és vadász-vadtenyésztő osztályok is végeztek.

1989-ben megszűnt az erdőgazdasági szakmunkásképzés.

A jubileumi évfordulón Középrigócon az összegyűlt öregdiákok, volt és jelenlegi tanárok, diákok, dolgozók, hozzátartozók és vendégek emlékeztek az ötven évvel ezelőtti nehéz kezdetre.

Nagy örömeinkre ebben osztozott velünk az iskola első igazgatója, *Ott Gyuri bácsi* és kedves felesége, *Mária néni*, volt tanárnőnk (képünkön középen).

Jubileumi összejövetelünk első részében emléktáblát avatunk az ötvenéves évforduló alkalmából, majd elhunyt tanárainkra emlékeztünk a kastélyparkban álló kopjafánál.

Ünnepségünket megtisztelte jelenlétével:

Horváthné Madarász Zsuzsanna – a Dráva völgye középiskola igazgató asszonya,

Karvalics Ottó – országgyűlési képviselő, Barcs város polgármestere,

Pataki Tamás – a Magyar Agrárkamara főtanácsosa,

Merczel István – a SEFAG Zrt. osztályvezetője,

Puskás Zoltán – a SEFAG Zrt.

Barcsi Erdészeti erdőmérnök-igazgatója

Sas Rudolff esperes megálldotta emléktáblánkat és az emlékoszlopot. Az ő szavait idézném: „Az Úr áldjon meg mindenkiket, aki valamikor e falak között tanított, tanult, dolgozott a magyar erdőért!”

Id. Tálosi György

az iskola első évfolyamának diákja, később tanára, nyugdíjas erdőszaktanár

